

Adio, Toamnă!

Stefania Petrov

Acum, ți se încheie odiseea,
Bogat și frumos ți-a fost episodul,
Azi, vântul îți plânge melopeea
Și ciorile îți cântă prohodul.

Copacii își scutură veșmântul
Îngenuncheați de întristare
Iar pana își plânge cuvântul
Cu prea adâncă resemnare.

Azi s-a jertfit ultima frunză
Pe altarul iubirii supreme,
Adio, Toamnă, frumoasă muză,
Te arhivăm în suflet prea devreme!

Nori de zăpadă apasă pământul
Și bruma pe tample se așterne,
Cu fire de argint ne țesem cuvântul
În cartea poveștii eterne.

Dar...cu speranță așteptăm
Oricâte toamne vom primi în dar
Și-am vrea la infinit să întomnăm
Frumosul vieții calendar.